בס"ד

פרשת מקץ
אויסגאבע # 1

אינדערהיים

איך קוק אויף די ליכט

ש. טראכטער

לאמיר שמועסן
מיט ר. זיכערמאן

ברסלב'ע חשמונאים
ש. ל. פליישמאן

איבערגעדרייטע ליכט צינדן
מ. פאפענהיים

אינהאלט

8

15

בס"ד
פרשת מקץ
תשפ"ו
נומער 1

ראדאקציע:
ש. טראכטער
ג. פעקעטע
ח. פ. וועבערמאן
ש. ל. פליישמאן
ח. שטיינבערג
ל. וועבערמאן
ל. סאקס
מ. פאפנהיים

845.379.1161
136 Huschke Rd
Hurleyville NY 12747
bletelmagazine@gmail.com

קול ברסלב:
212.444.9191
אידישע שטוב:
212.444.9169

כלעטל

אינדערהיים

קינדער היים

דערפרישענד

*sruliHeskel

הער א מעשה

רופט אריין מיט אייער מעשה צו 845-662-4083 אדער שיקט צו Breslevbletel@gmail.com

ג. פעקעטע
מאנס

1. איינע פון מיינע קינדער איז די לעצטע פאר טעג אהיימגעקומען פון חדר זייער נישט רואיג. ער האט געמאכט tantrums און געווארפן זאכן, איך האב אים נישט געקענט בארואיגן. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן: "באשעפער, העלף איך זאל וויסן וואס פעלט אים און אים קענען בארואיגן". למעשה בין איך געגאנגען מיט אים צום דאקטער, און ס'האט זיך ארויסגעשטעלט אז ער האט סטרעפ. שכח אייבערשטער, נאך אפאר טעג פון נעמען די מעדעצין האט ער זיך בארואיגט און ער קומט אהיים פון חדר צופרידן.

2. ס'איז געווען אזא רעגנדיגע פארשלאפענע זונטאג. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן אז ווען די קינדער קומען אהיים פון חדר זאל זיין אזא געשמאקע צייט און די קינדער זאלן זיך נישט קריגן.

שכח אייבערשטער, ס'איז געווען ספעציעל רוהיג און פריילך.

ה. סאמעט
קרית ברסלב

1. וויאזוי וועל איך אויסשטעלן די צופרי מארגן?

איך האב געוואלט מאכן א פרישטיג פאר א קימפעטארין, און איך האב געוואוסט אז איך קען

עס שיקן 8:30 צופרי מיט מיין מאן, ווען ער גייט אין חדר זיין א מלמד. אבער יעדן טאג אזא צייט איז אזוי העקטיג, יעדער דארף עסן, זיך אנטון, זיין גרייט, ארויסבאגלייטן. וויאזוי קען איך מאכן א פרישטיג רואיג, ס'זאל אויסקומען גוט, און אויך זאל עס זיין גרייט אין צייט?

האב איך געבעטן דעם אייבערשטן ס'זאל נישט זיין אזוי פארנומען, און וויסן וויאזוי דער אייבערשטער וועט מיר העלפן. ווען איך קוק צוריק טראכט איך אז ס'איז א שאד צו זארגן, נאכדעם וואס כ'האב געבעטן העלפט דער אייבערשטער אזוי שיין.

ס'איז געווען אן אינטערעסאנטע וועג וויאזוי דער אייבערשטער האט געהאלפן. צופרי שטייט מען אויף צו א שיינע גרויסע שניי! דא איך שטעטל זענען מיר געבענטשט מיט גוטע מוסדות וואס האבן אלעמאל חדר און סקול, און אויך זענען מיר געבענטשט מיט גאנץ אסאך שניי, דאס מיינט אז די געטרייע טאטעס נעמען די קינדער צום חדר.

סיי די גרעסערע קינדער און סיי די קלענערע האבן אנגעהויבן חדר 9:30, אזוי האב איך געוואונען צייט צו אנגרייטן דעם פרישטאג, אויך האב איך נישט געדארפט זיין גרייט אראפצוגיין ווארטן ביי דער באס. מיין מאן האט גענומען דעם פרישטיג צוזאמען מיט אלע קינדער.

דער אייבערשטער האט גוטע וועגן וויאזוי מיין צופרי זאל זיך אויסשטעלן אזוי רואיג.

2. די זעלבע טאג ביינאכט איז געווען געפלאנט א צוזאמקום פאר די מלמדים און טאטעס פון די קינדער. אזוי מיין מאן איז א מלמד מיינט עס פאר מיר א שפעטע נאכט. איך האב אבער געוואלט גיין שלאפן פרי, האב איך געבעטן דעם אייבערשטן. למעשה האט מען צוליב די שניי געדארפט אפשטופן די אסיפה אויף אן אנדערן טאג, און איך האב געקענט גיין שלאפן פרי.

מ'דארף נאר בעטן און דער אייבערשטער העלפט.
שכח אייבערשטער.

ש. זעלקאוויטש
קרית ברסלב

איך בין געווען אין סקול ווען ערגעץ אינמיטן באמערק איך אז מיין ווייסע סוועטער האט באקומען א גרויסע אומגעווינטשענע צייכן. די ערשטע מינוט האט מיר עס גוט געבאדערט, אבער איך האב זיך דערמאנט פון תפילה. נאכן בעטן דעם אייבערשטן האב איך זיך פארלאזט אז דער אייבערשטער וועט מיר זיכער העלפן

נאכן אהיימקומען פון סקול האב איך ארויפגעריבן "טייד" וואס מ'נוצט צו וואשן וועש. שכח אייבערשטער, נאכן רייבן אביסל איז עס כמעט אינגאנצן ארויסגעקומען. איך האב נאכאמאל געבעטן דעם אייבערשטן און נאכאמאל אריינגעריבן, און דער אייבערשטער האט מיר אינגאנצן געהאלפן, איך האב צוריק מיין שיינע ווייסע סוועטער.

ג. אפפעל
קרית ברסלב

1. איך האב זיך ערלויבט צו קויפן זיסע פלאופערס פאר מיין בעיבי, נאכן אפוואשן איינס וואס איז געווארן שמוציג, לייג איך עס אוועק, אבער ווען איך וויל עס נאכאמאל אנטון, טרעף איך נישט די אנדערע. קודם האב איך געדאנקט דעם אייבערשטן אז איך האב נישט פארלוירן א קינד, און נישט ח"ו א האנט אדער א פוס. ס'איז נאר א פלאופער. אבער נאך אלעם קען איך בעטן מ'זאל עס יא טרעפן.

מאנטאג ווען מיין גוי'טע איז געקומען האב איך געטראכט אז זי וועט עס זיכער טרעפן ווייל זי רוקט אוועק אלע בעטן, און מיין הויז האט נישט קיין לאך. אבער ניין, די גוי'טע איז שוין אהיים און אין די שאפע זע איך ליגן נאר איין פלאופער.

ווען איך האב זיך דערמאנט, האב איך נאכאמאל געבעטן דעם אייבערשטן עס צו טרעפן. ס'גייט אריבער דינסטאג, מיטוואך, דאנערשטאג, ס'איז נישטא. שכח אייבערשטער, פרייטאג מאכט מען גרייט די הויז לכבוד שבת קודש, און דא איז עס, מ'האט עס געטראפן!

2. איך האב לעצטנס אריבערגעלייגט מיין בעיבי פון א קליינע קריב צו א גרויסע קריב. איך האב געוואוסט פון זייער א זיסע באקוועמע סעט פון א קליינע קישעלע מיט א דאכענע און א ליילעך. איך האב אבער געוואוסט אז ס'קאסט אסאך געלט, האב איך געטראכט ס'וועט זיין גוט אזוי, כ'וויל נישט ספענדן אזויפיל געלט. וואס טוט מען אין אזא מצב? בעטן דעם אייבערשטן קען מען אלעמאל. יעדע מאל ווען איך בין אריבער די בעיבי רום האב איך געבעטן דעם אייבערשטן.

מיין שוועגערין האט געהאט א בעיבי, און איך האב גענומען איר קליינע מיידל צו בעיביסיטן. איך האב געבעטן דעם אייבערשטן ס'זאל מיר נישט זיין צו שווער. שכח אייבערשטער, ס'האט זיך גוט אויסגעארבעט, זי האט זיך גוט אויסגעקומען מיט מיינע קינדער. ווען ס'איז געקומען צייט איר אהיימצושיקן, זאגט מיר מיין שוועגערין: "איך האב פאר דיר א מתנה, עפעס וואס דו האסט נישט". איך טראכט וואס האב איך נישט, איך האב אלעס. און אפילו אויב נישט, וויאזוי ווייסטו וואס איך האב נישט? זי קומט צו די טיר מיט א שיינע בעג. אינעווייניג ליגט א צוקערדיגע ווארעמע לינען סעט פאר מיין בעיבי, פונקט וואס איך האב גע'חלומ'ט!

ח. פעלבערבוים
קרית ברסלב

שכח אייבערשטער איך האב חתונה געהאט, דער אייבערשטער האט מיר געגעבן אלעס וואס א אידישע שטוב דארף האבן.

אבער די וואשמאשין איז נאך געווען אויפן וועג. זעט אויס אז דער אייבערשטער האט נאך געוואלט הערן אביסל תפילות. די קאמפאני האט געזאגט אז ביז דריי טעג דארף עס אנקומען. איך האב שוין געוואלט וואשן וועש. "באשעפער, העלף ס'זאל אנקומען ווי שנעלער".

עס האט מיר געמאכט זייער פרייליך צו זען א טאג שפעטער ווי עס קומט אן א דעליווערי טראק, און יא! ס'איז א וואשמאשין פאר מיר! שכח אייבערשטער, מ'האט עס קאנעקטעד און איך האב געקענט וואשן וועש! שכח אייבערשטער.

אויפן וועג אהיים

צוזאמענביים שיעור פארברענג. ווערן בעסער איך בענק. כאטש עפעס איך געדענק.

ברסלב'ע חשמונאים

אין בית המקדש
די חשמונאים
זיי גייען אריין
און טרעפן זיך אן
מיט א באלאגאן.

ווי תשעה באב,
די מצב קוקט אויס,
קיין פינטל טוב,
דא איז דער סוף.
הקדש פארדארבן;
א טיפע חורבן.

איין חשמונאי,
א ברסלב'ער איד,
זוכט מיט יגיעה
און ווערט נישט מיד.
"קוקט א פליאה
איך האב א מציאה"
א קריגעלע אויל
ארויס ער ציעט...

"אידן, קוקט נאר קוקט!
דער אייבערשטער האט אונז,
איין קריגל געשיקט.
אין דעם אויל עס ליגט,
פאר איין טאג גענוג.

א שמחה, א גליק
מיר האבן געזיגט!"

זיי וואלטן געקענט,
פארלוירענערהייט,
הייבן ביידע הענט...
שוין גענוג געטרייט.
פארפאלן עס איז,
טרויערן מען מוז.
א טומאה אין היכל,
ווער איז מסוגל,
געבן א שמייכל,
פאר איין קריגל אויל?!

***

א אידיש קינד,
פון באשעפער ווייט...
פארשמירט מיט זינד,
פון קאפ ביז פיס...
א שגץ ער איז,
אנזידלען מען מוז,
ממש א חורבן,
אינגאנצן פארדארבן.

***

א teenage מיידל,
זי טוט זיך קליידן
היבש ווייט פון איידל
the latest perfect
אבער עס שמעקט
אזוי נישט correct...
ווילסט איר אויסמיידן
קענסט איר נישט ליידן...

***

אין מח נעמסט ארויס
א שווארצע קרעיאן
שפיציג און גרויס
צו פארבן דיין מאן
טרעפסט נאר חסרונות
אלטע חשבונות
בלאנדזשעסט אריין
אין א באלאגאן...

***

דו קוקסט אויף דיין קינד
ווי אויף א בייזע ווינט
ביסט פול מיט פארדרוס
"אוי, נאכאמאל, פארוואס..."
זוכסט נאר די name
פאר זיין פראבלעם.
לויפסט צום טעראפיסט
גראבלען אין די מיסט...

צו הערן די גאנצע שיעור פונעם ראש ישיבה רופט 212-444-9191 - 212-444-9169

ש. ל. פליישמאן

* * *

דער מאן - אין די ווייב
זעט איין גרויסע פלאפ
זי כעס'ט זיך נאן סטאפ...
די הויז ממש פליט
איז עס נישט איר דזשאב
די הויז מאכן ניעט?!
אויף אזא אופן
קינדער מען ערציהט?!

ביים שפיגל אליין,
זעסטו זיך דארט שטיין...
עוונות plenty
איין שטיק כשלונות.
וואס וועט פון מיר זיין?
שלעכט אויף דיר דו קוקסטו,
זיך אליין צעדרוקסטו...

* * *

אזא טיפע בראך
הונדערטער קריגלעך
צעבראכן אויף שטיקלעך.
און זיי קוקן דאך,
אויף איין שמן זך...
פרייליך און גליקליך.

אידישע קינדער,
א נס, אזא וואונדער,
מיט איין פך שמן
באנייט און באלויכטן.
דעם בית המקדש,
ווידער פארראכטן...

פון איין אויל קריגל
מיטן כהן'ס זיגל
א יום טוב, אכט נעכט.
לדורות אלעמאל
די טעג עס באלייכט,
גאנץ כלל ישראל...

דער הייליגער רבי זאגט אין ליקוטי מוהר"ן (חלק א' סימן רפ"ב, תורה אזמרה): "דע כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ואפילו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע, ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב, ודן אותו לכף זכות, על ידי זה מעלה אותו באמת לכף זכות, ויוכל להשיבו בתשובה... דורכדעם וואס דו טרעפסט אין זיך אליינס אדער אין א צווייטן איין פינטל גוטס, ווערט מען ממש א צדיק, אזוי ווי ניי...

אפילו פילסט ווייט,
ממש פארדארבן,
טרעף אין דיר מְעַט
צווישן די שארבן...
דאס ווערד פון איין פך,
מאך גלאנצן און שיינען.
טרעף איין גוטע זאך
ס'איז זיכער פארהאנען!

הער אויף קוקן קרום,
אויף אלע ארום.
אנשטאט אויפזוכן,
שווארצע פראבלעמען,
נעמען a b c
הייב אן זיך פארטיפן
אין איין פך שמן...

די איינע קריגל
זי איז מסוגל
איבערצודרייען
דעם מענטש באנייען
ער זאל פריש קענען
אנהייבן ברענען

דאס זאגט דער הייליגער רבי,
אינעם אזמרה תורה.
פארשפרייט ליכט און אורה,
מיט אויגן פאזעטיווע,
דו קענסט די גאנצע וועלט,
מאכן טון תשובה.
צינד אן דיין מנורה!
זוך און טרעף אין דיר,
און אין דיין סביבה,
איין ריינע נקודה,
פאוקוס אויף די גוטע!
געזאגט האט דער ראש ישיבה
זאג: "באשעפער ביטע"!
מאך א תפילה, בעט:
"טאטע, אין מיינע אויגן,
דאס גוטס exaggerate..."

ש. טראכטער

איך קוק אויף די ליכט

מעוז צור ישועתי... ימי בינה... ימי שמונה... אוי... יוונים, יוונים..."

די ווארעמע געזאנגען האבן אנגעפילט דעם שבת שטוב. איך קוק זיך ארום און איך קוועל פון נחת. שכח אייבערשטער. איך בין א מיליאנער ב"ה. יש לי כל, איך האב אלעס! וואס נאך דארף איך? איך בין ארומגענומען מיט די טייערסטע און בעסטע, מיט מיין מאן און קינדער און די הייליגע ווארעמע פלאמען. אלעס איז אזוי פרידלעך, אזוי אנגענעם, יא, ממש ווי אין די מעשה ביכלעך.

ביז...

פלוצלונג האט זיך שמואלי אויפגעשטעלט. ער איז געווארן ברוגז. זייער ברוגז. חיים האט אים געגעבן א שטופ, ער האט געוואלט זיצן אויף דער רעכטער זייט נעבן טאטי און יעצט קען ער נישט.

חיים איז נישט שולדיג געבליבן. ער האט געזאגט וואס ער האט צו זאגן און שמואלי האט צוריקגעענטפערט, און נאך איידער איך אדער מיין מאן האבן זיך אריענטירט אפצושטעלן דעם ווערטער געפעכט, איז די גאנצע רואיגע און הערליכע סצענע איבערגעקערט געווארן. מאפילה לאור גדול. (ולפעמים להפך...)

איך האב געגעבן א זיפץ. אינצווישן האט זיך די בעיבי אויפגעוועקט, איך האב איר ארויסגענומען פון בעטל. זי איז אריינגעקומען אין שבת שטוב און געקוקט אויף די ליכטלעך, פארגאפט. איר יונגע מח האט דאס געוואלט זען פון דער נאנט. זי איז שטיל און שנעל צוגעקראכן צום מנורה, און וואס האט נאכגעפאלגט וועל איך איבערלאזן פאר אייער כח הדמיון.

איך שטיי דארט אינדערמיט, די טיש איז שיין אנגעגרייט פאר א געשמאקע חנוכה נאכטמאל. איך האב אזויפיל הארץ און געפיל אריינגעלייגט דערין, תפילות און שמחה... און יעצט שטיי איך

דא אזוי... אפגעפאטשט. די נשמה איז ארויס פון די אנגענעמע אטמאספער, עס איז שוין נישט די זעלבע. איך האב זיך פארגעשטעלט אין דמיון וויאזוי דער טאטע קומט אהיים, אלעס קלאפט, די קינדער זינגען שיין, מען זיצט ארום דעם טיש, מען לאכט, מען פארברענגט, מען דערציילט... און יעצט איז אלעס צובלאזן און צופאלן, אזוי צווישן די פינגער.

די קינדער בלאזן, די מנורה איז איבערגעדרייט. דער ערד איז שמוציג פון אויל, די שטימונג איז אזוי עטוואס אנגעצויגן און איך האב נאך ארויסגעכאפט פון מיין מויל אזא נישט גוטע באמערקונג וואס האט געלאזט א שווערן נאך טעם אין דער לופט.

א שאד. עס איז דערנאך. מארגן וועל איך ווידער פרובירן, אבער יעצט? יעצט איז שוין דערנאך. געים אוועך!

אגב, ב"ה דאס עסן איז געווען עקסטער ספעציעל, און די קינדער זענען יענע נאכט געגאנגען שלאפן פרייליך און צופרידן, אבער דאך, איך האב געהאט אן אנדערע בילד אין מח.

...

"חנוכה איז א ברסלב'ע יו"ט" האט דער ראש ישיבה זיך אמאל אויסגעדרוקט. "די חשמונאים האבן זיכער געהאט דעם רבי'נס לימוד." קוקט נאר אריין אין די מעשה פון חנוכה. דער גאנצער בית המקדש איז חרוב, אלעס איז טמא, מען זעט נאר דעם חורבן פאר די אויגן און וואס האט ווייטער פאסירט?

מען האט אנגעהויבן זוכן, אפשר וועט מען טרעפן עפעס, א קריגל, אביסל. און דער אייבערשטער האט געהאלפן, מען האט געפונען איין קליינעם פך שמן מיט וואס צו צינדן די הייליגע מנורה.

דער שמן, די אויל, איז געווען פונקט גענוג פאר איין טאג. די פראצעדור פון מאכן נייע, ריינע, טהור'ע אויל איז געווען א מעשה פון אכט טעג. וואס פונקט וועט מען האבן פון איין טאג אנצינדן די מנורה?

אבער ווי מיר זעען, האבן די חשמונאים מיט גרויס שמחה קובע געווען א יום טוב, להודות ולהלל. מען האט זיך געפריידט מיט דעם איין קליינעם פך. איך בין זיכער אז עס זענען געווען אויבער-חכמים, לצים וואס האבן געשפעט, "ולשמחה מה זו עושה?" וואס איז די גרויסע שמחה, מען דארף א באטל, נישט א קריגל."

אבער די צדיקים האבן זיך געפריידט און דערפון איז ארויסגעקומען א יום טוב לדורות.

איז דען נישט חנוכה א ברסלב'ע יום טוב?! דאס איז דאך דעם רבי'נס לימוד

דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז עס איז גוט זיך צו מתבודד זיין ביי די ליכט. איך מאך צו די אויגן. עס פינקלט אריין די ליכטיגקייט, דאס ריינע ליכט פון די חשמונאים.

פון זוכן ברעקעלעך גוטס, פון "בצר הרחבתי לי". ביסט אין אן ענגשאפט? זוך אבער אויף אביסל ברייטקייט, דאנק דעם אייבערשטן און עפן די צינור, די פייפ פאר נאך אסאך גוטס און חסד.

דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אונז אסאך מאל נאך די ווערטער פון מוהרנ"ת, "אז מען דאנקט, געבט מען פון הימל אויף וואס צו דאנקען, און אז מען קלאגט געבט מען פון הימל אויף וואס צו קלאגן."

איך זיץ אין מיין שבת שטוב. דער זייגער איז נאך עלעף. די קינדער זענען שוין אין די בעטן און איך קוק אויף די ליכטעלעך וואס צאנקען. דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז עס איז גוט זיך צו מתבודד זיין ביי די ליכט. איך מאך צו די אויגן. עס פינקלט אריין די ליכטיגקייט, דאס ריינע ליכט פון די חשמונאים.

עס מאנט פון מיר, עס מוסר'ט מיר, עס דערמאנט מיר און וועקט מיר אויף פון שלאף. זיי ווינקען און רופן צו מיר און דערמאנען מיר די לימודים פון הייליגן רבי'ן. דער לימוד פון מעט גם טוב, אביסל איז אויך גוט. מוהרנ"ת האט געזאגט אז ווען ער האט געהערט די שיחה פון רבי'ן האט דאס געטוישט זיין לעבן.

איך קוק אויף די ליכט. די חשמונאים האבן דאס אויך געלערנט פאר אונז, אביסל אויל איז אויך גוט. פארוואס לויפט מיין מח צו דעם האלב ליידיגן גלאז פון מיין לעבן? פארוואס זע איך נאר די קריגערייען פון די קינדער? פארוואס זע איך די איבערגעדרייטע מנורה? פארוואס זע איך די צושטערטע אטמאספער, אדער בעסער, פארוואס צושטערט דאס די אטמאספער?

דער רבי מיט זיינע הייליגע ליכטיגע לימודים לערנט אונז בעסער. דער רבי לערנט אונז אז א מענטש זאל קוקן אויף דאס ביסל גוטס...

איך בין זיך מתבודד, איך טו תשובה. "באשעפער זיי מיר מוחל. איך האב דאך אליין פריער געזאגט אז איך בין א מיליאנער. איך בין אזוי געבענטשט. יש לי כל. איך האב אלעס. א משפחה, א ווארימע היים, ערליכע געזונטע קינדער. מה אשיב לה'? דער הייליגער רבי זאגט אונז אז חנוכה איז להודות ולהלל, א צייט צו לויבן און דאנקען, א צייט צוזאמצונעמען די חסדים און לויבן דערויף, נישט פארקערט."

און יעצט קומט דער פרומער שטן און זאגט מיר, "אך, האסט גע'הרג'עט די נאכט. פארוואס האסטו געזאגט וואס דו האסט געזאגט? פארוואס האסטו נישט גענומען דעם רבי'נס לימוד פון 'פון יעצט'? פארוואס האסטו געלאזט ציען די אומאנגענעמע אטמאספער?"

וואס זאל איך אים זאגן? ער האט געררעכטע טענות, דער מלך זקן וכסיל.

אבער דער רבי לאזט מיר נישט פאלן, אויך דא האט דער רבי אן עצה פאר מיר. דער הייליגער רבי זאגט אונז, "אויב דו גלייבסט אז דו קענסט טון שלעכט, מוזסטו אויך גלייבן אז דו קענסט פאררעכטן."

ווי טרעפט מען נאך אזא רבי אין דער וועלט וואס לאזט אונז קיינמאל פאלן? דער הייליגער רבי הייבט מיר אויף און

בלאזט אריין אין מיר אזא האפענונג און דערמאנט מיר אין יעדן מצב אז דער אייבערשטער ווארט אויף מיר, און איך האב די כוחות אין מיר אנצוהייבן פון פריש צו ווערן אן ערליכער איד.

דער הייליגער רבי האט געזאגט, "מיט יעדע שיחה וואס איך שמועס מיט ענק, קען מען ווערן אן ערליכער איד, און אן ערליכער איד אזויווי איך מיין אן ערליכער איד."

און איך קלער צו מיר, מיט יעדע שיחה פון רבי'ן קען מען זיך מחי' זיין און לעבן א געשמאקע לעבן די גאנצע זיבעציג יאר. נעמט צום ביישפיל די שיחה פון "אביסל איז אויך גוט." דאס איז דאך לופט צו אטעמען פאר אן אידישע מאמע.

האסט עפעס געטון? פרובירט צו טון? אנגעגרייט דעם טיש? געקאכט עפעס צו עסן? געבאדן די קינדער? געטון אביסל וועש?

איך בין גוט. גוט. גוט. אז א מענטש שפירט גוט, ווערט ער גוט און פארקערט אויך.

אדער, לאמיר אנכאפן די נקודה פון נקודות טובות. דער רבי דערמאנט אונז כסדר, זוך דאס גוטס, טרעף דעם פך שמן ביי דיר, ביי דיין מאן, ביי יעדן ארום דיר. נאר פאר די שיחה אליינס לוינט מקורב צו ווערן.

וויפיל מאל טראכט מען צו זיך, "איך וואלט געדארפט זאגן אזוי, אדער טון אזוי. א שאד איך בין נישט געגאנגען פרייטאג אינדערפרי צו דער געשעפט, אויב יא וואלט..., אדער, 'איך וואלט געקענט ענדיגן תהלים אנשטאט מאכן נאך א קיכן'." אפס, דער רבי דערמאנט מיר, "וואס מען טוט איז גוט, אבי מען טוט נישט שלעכט."

ווידער "אין שום יאוש! קיין יאוש איז נישט פארהאן!" דאס דארף פשוט נישט קיין פירושים, מיר הערן דעם רבי'נס קול טעגליך ווי ער שרייט און דערמאנט אונז אידישע מאמעס ווען עס ווילט זיך זאגן, "א גוטן טאג, איך שפיל מער נישט." דאן הערט מען דעם ווידערקול פון רבי'ן "דער עיקר איז מה שקורין, דערהאלטן זיך."

און וואס קלינגט דיר אין אויער, ווען דו גייסט צווישן מענטשן און יעדער טוט, מאכט, קויפט, און לויפט? דו קוקסט זיך ארום און קלערסט, "וואס גייט פאר? פארפאס איך עפעס? איך פרוביר לעבן שפארזאם און העלפן מיין מאן, אבער איך זע אז די וועלט לויפט און קויפט..."

איך הער דעם רבי'נס קול, "דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, די וועלט נארט אייך, לאזט זיך נישט נארן."

און סוף טאג, ווען איך שפיר שולדיג פאר דעם קינד וואס איך האב געגעבן אביסל צו א שטארקן פסק און פארשעמט, און וויאזוי איך האב געגרעדט צו מיין מאן, זאגט מיר דער רבי, "אם אתה מאמין, שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן אז דו גלייבסט אז 'דו' קענסט מאכן א חורבן, מוזסטו אויך גלייבן די אנדערע חלק אז 'דו' קענסט פאררעכטן."

יא, מארגן, באלד וועל איך איבערבעטן. איך וועל רעדן שיין אין שטוב. איך וועל געבן א גוט ווארט פאר מיין קינד, און... עס וועט גוט!

ווען עס מאכט זיך א טאג וואס איך שפיר אזוי אדורכגעפאלן אז עס ווילט זיך בלייבן אין בעט, און איך וואונדער זיך אויב דער רבוש"ע וויל נאך אפילו איך זאל דאווענען צו אים. איך בין דאך א דורכפאל פון א נשמה... דאן הער איך 'מבטן שאול שועתי אליך שמעת קולי, פון טיפן גרוב שריי איך צו דיר טאטע.'

און ווען מיין חבר'טע וויל מיר צורעדן אז עס איז באמת נישט קיין פראבלעם צו גיין דא און טון יענץ, אבער עפעס שפירט מיין הארץ אז דאס איז נגד התורה? דערמאן איך זיך וואס דער רבי זאגט, "מענטשן זענען א גרעסערע שטער אין עבודת ה' ווי דער יצר הרע אליינס." און איך מאך שנעל א תפילה צו לעבן מיט'ן באשעפער און נישט כאפן התפעלות פון א מענטש וואס איז היינט דא און מארגן דארט.

אויב שפיר איך התעוררות, און עס גיסט זיך דאס הארץ שפכי כמים לבך, דערמאן איך זיך וואס מוהרנ"ת האט געזאגט אז ווען דער רבי האט אים געזאגט, "און ווייטער איז גוט צו רעדן צום באשעפער ווי מען רעדט זיך אויס צו א גוטן פריינט" (ווען דער רבי האט מגלה געווען די ענין פון התבודדות) און עס ווארעמט מיר.

און ווען איך שפיר נישט? זאגט מיר שוין אויך דער רבי אז עס איז נישט גוט זיך צו שטופן צו וויינען, ווייל דאס אליינס שטרענגט אן דעם מענטש, און מען קען נישט מתפלל זיין. דעמאלטס איז מיר דער רבי מחזק איבער די גרויסקייט פון "טרוקענע תפילות!"

עבודת השם, חינוך, שלום בית, כיבוד אב ואם, חובות, דאקטוירים, הילינג, אמונה, מסורה, חברים, חיזוק, תורה, תפילה... וואס נישט? דער רבי געבט אונז א וועג אין לעבן אין 'יעדן' פרט.

אזא רבי! אזא אור! אזא ליכט! "אזא רבי וואס האט מיר געגעבן לעבן, געב איך נישט אויף קיינמאל!"

אין יעדן מצב וואו א מענטש געפינט זיך, האט דער הייליגער רבי מיט זיינע הייליגע תלמידים חיזוק פאר אונז, וויאזוי זיך צו דערהאלטן און בלייבן מחוזק.

יא, חנוכה איז א ברסלב'ע יום טוב, אבער נישט נאר חנוכה, נאר יעדער טאג ווערט א יום "טוב" - א גוטער טאג מיט די לימודים און עצות פון דעם הייליגן רבי'ן.

איך קוק אויף די ליכט. זיי דערמאנען, זיי מאנען, זיי וועקן מיך אויף און איך שעפשע שטיל, "אין ברסלב ברענט א פייער, צינד עס אן אין מיין הארץ און אין די הערצער פון מיין מאן און קינדער. העלף מיר אייבערשטער פארשפרייטן די ליכט פון הייליגן רבי'ן אויף דער וועלט אז אלע אידן זאלן וויסן פון די ליכטיגע עצות.

העלף מיר באשעפער אז עס זאל זיין חנוכה, פון לשון חינוך, איך זאל לעבן מיט די לימודים, דעם חינוך פון רבי'ן א גאנץ יאר. די ליכט זאלן זיך נישט אויסלעשן, אויך נאכדעם וואס איך פוץ אויס די מנורה און פארפאק עס אין שאנק.

העלף מיר באשעפער לעבן מיט דעם קליינעם קריגל אויל, זיך פרייען מיט יעדעס ביסל גוטס אין מיין לעבן און קוקן אויף די גוטע חלקים און דיר אלעמאל דאנקען און לויבן".

Potato Latkes

BY: S. BAUM

INGREDIENTS:

- 4 POTATOES SHREDDED
- 4 EGGS
- 1 TSP SALT
- PINCH BLACK PEPPER
- OIL FOR FRYING

DIRECTIONS:

- COMBINE ALL INGREDIENTS.
- HEAT OIL.
- SPOON 1 T OF BATTER IN HOT OIL.
- FRY ON BOTH SIDES TILL GOLDEN

לאמיר שמועסן

נאמען: מרת ר. זיכערמאן.

וואוינארט: עיר התורה בני ברק.

קינדער: שכח אייבערשטער צוויי זיסע אינגלעך.

א ניגון וואס עפנט דיר די הארץ: דער ניגון "אליין" פון די אלבום "איך בין נישט אליין".

א פלאץ אדער צייט וואס דו האסט ליב צו רעדן צום אייבערשטן: ווען איך גיי אליין אין גאס.

וואס גלייכסטו צו טון אין דיין ליידיגע צייט: הערן א פרויען שיעור אדער א חינוך שיעור, אדער זאגן תהלים.

דיין ציל אין לעבן: זיין א וואוילע אידישע מאמע און ווייב.

ווען איך בין געווען א מיידל אין הויך-שולע, האב איך געהערט מיינע חברט'עס שמועסן וועגן דעם ראש ישיבה שליט"א און די שיעורים, אבער איך האב נישט פארשטאנען פון וואס זיי רעדן.

ביז איין מאל האב איך מיך אנגעטראפן מיט א שיעור וואו דער ראש ישיבה שליט"א רעדט פון נישט אויסגעבן געלט אויף טייערע צירונגען. דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט אז ער האט יעצט א זון א חתן און מען האט געקויפט פאר די כלה א הונדערט דאלער'דיגע זייגער און עס איז אזוי שיין, און אויך האט עס זייער א שיינע האלטער. איז וואס פעלט אויס צו קויפן א טייערע זייגער? דאס האט מיר זייער געכאפט ווייל עס איז מיר געווען א נייע דערהער, און איך האב פארשטאנען אז לכאורה איז דא א פלאץ וואו מען קען הערן נאך שיעורים.

דעמאלט האב איך אנגעהויבן צו זוכן און זוכן, ביז ווען איך האב געטראפן די נומער פון 'קול ברסלב'.

אין יענע תקופה פלעג איך אויסהערן זייער אסאך שיעורים, שמועסן א.א.וו. ביז ווען איינמאל האב איך געהערט אויף א שמועס עפעס רעדן וועגן די פרויען האטליין. האב איך זיך זייער געפריידט, ווייל איך האב געטראכט צו מיר אז אויב די מענער האטליין איז אזוי שיין, איז מן הסתם די פרויען האטליין מער צוגעפאסט פאר פרויען, און דארטן וועל איך טרעפן נאך שיינע זאכן.

איך געדענק נישט ווי אזוי עס איז צוגעגאנגען, אבער איך האב באקומען די נומער פון 'קוואל פון אמונה'. איך האב אויסגעהערט די שיעורים פון דעם ראש ישיבה שליט"א, און אויך האט מיר זייער געכאפט צו הערן די מעשיות פון תפילה אפטיילונג, ווי מיידלעך און פרויען בעטן דעם אייבערשטן וואס

ש. ח. שטעסל

זיי דארפן און ווערן געהאלפן.

איך האב אלץ געוואוסט פון תפילה, מיינע טיטשערס פלעגן אויך רעדן פון דאווענען, אבער אזוי צו לעבן מיט דעם אייבערשטן און בעטן יעדע זאך וואס מען וויל, האב איך באקומען פון הערן די שיעורים.

איין מאל האב איך געהערט א מעשה פון תפילה פון א מיידל, און זי האט גערעדט פון 'עצתו אמונה'. איך האב נישט געוואוסט וואס דאס מיינט, אבער איך האב פארשטאנען אז דאס האט עפעס מיט די שיעורים.

למעשה, אפאר וואכן שפעטער הער איך אויף אין א שמועס אין 'קול ברסלב' וועגן דעם קונטרס 'עצתו אמונה'. האב איך אפגעמאכט אז איך מוז זען פון וואס עס רעדט זיך.

איך האב פארשאפט די נומער פון יענע מיידל און איך האב איר גערופן. האט זי מיר געזאגט אז זי וואוינט אויך אין מיין שטאט און זי וועט זיך פרייען מיר צו געבן יעדע וואך אן עצתו אמונה.

ווען איך האב זיך געטראפן מיט איר, האב איך געזען אז איך קען איר שוין פון פריער צוליב עפעס א משפחה מחותנים'שאפט. איר ברודער האט חתונה געהאט מיט מיין שוועגערינס קאזין. איך האב מיך זייער געפריידט צו די עצתו אמונה און עס געליינט יעדע וואך.

אזוי איז אריבער א שטיק צייט וואס איך האב געהערט שיעורים. יענע מיידל איז געווען א כלה און זי האט אנגעטראגן פאר איר מומע, וואס האט געהאט א בחור אין שידוכים, אז זי קען זייער א גוטע מיידל, אפשר וואלט עס געווען א גוטער שידוך.

שכח אייבערשטער אז די שידוך איז טאקע אויסגעפירט געווארן און איך בין א כלה געווארן מיט איר קאזין.

נאך מיין שידוך האב איך געכאפט אז דער אייבערשטער האט אזוי שיין געפירט אז איך זאל הערן די שיעורים און אזוי זאל די שידוך קענען ווערן.

ווען איך בין געווען א כלה האב איך זייער אסאך געבעטן דעם אייבערשטן אז איך וויל ווערן פון פריש מקורב נאך מיין חתונה. ווייל מען זעט אז אזוי פיל מיידלעך וואס האבן געשעפט זייער חיות און זייער לעבן פון די שיעורים, זענען ערגעץ נאך די חתונה פארפלויגן געווארן.

שכח אייבערשטער אז איך האלט שוין דריי און א האלב יאר נאך מיין חתונה, און שכח אייבערשטער אז איך בין דא. די שיעורים פון דעם ראש ישיבה שליט"א און פון מוהרא"ש זי"ע געבן מיר אזויפיל חיזוק.

שכח אייבערשטער!

א טיפ פאר די אידישע מאמע:

ווען איך וויל א טויש ביי פרישטאג, נעם איך די פשוטע באקאנטע אייער שפייז און איך מאך עס מער אינטערעסאנט און באַ'טעמ'ט.

דינסטן א קליין צוויבל ביז עס ווערט א שיינע גאלד קאליר. אויפקלאפן צוויי אייער און צולייגן צו די געדינסטע צוויבל. פרעגלען ביז עס ווערט גרייט.

- מרת ר. זיכערמאן

מזל טוב

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה **דוד יודא איידליס** הי"ו

וזוגתו לאה מרים תחי'

צו די חתונה פון זייער זון למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען אסאך נחת פון דעם קינד און אלע קינדער געזונטערהייט.

מיט גרויס פרייד טוען מיר וואונטשן א הערצליכן מזל טוב פאר

מו"ה **שמואל לייב פעלבערבוים** הי"ו

וזוגתו ראדיא לאה תחי'

צו די חתונה פון א טאכטער למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן זיי זאלן זען אסאך נחת פון דעם קינד און אלע קינדער געזונטערהייט.

און עד אין בלעטל ברענגט רעזולטאטן

845-379-1161
breslevmagazine@gmail.com

קלאסיפיידס

גמ"ח לילדים ובחורים היכל הקודש ברסלב

מיר ווילן מודיע זיין פאר אנשי שלומינו, אז בפקודת הראש ישיבה שליט"א, האבן מיר א גמ"ח וואו די חשוב'ע קינדער קענען אוועקלייגן, מיט די רשות פון זייערע עלטערן, זייער חנוכה געלט, פורים געלט, טאשן געלט. די געלט וועט מען קענען צוריק ארויסנעמען נאך די חתונה בשעה טובה ומצלחת. מען קען ארייגלייגן נאר קעש, נישט טשעק'ס, א.ד.ג. אדער מטבעות.

ספענדט נישט קיין געלט אויף נארישקייטן!

געדענקט! דער זעלבער רבי וואס האט אזוי פאר'מיאוס'ט געלט, האט אויך געווארנט און געזאגט: מען דארף אויף געלט זייער אכטונג געבן.

הנהלת הגמ"ח
יחזקאל סאמעט 347-452-1936

loop PLUMBING
Masters of drip
917.202.1206

טאטי איז אין אפיס

646.938.2503

CPP
CATSKILL PROFESSIONAL PLAZA

איינגענעמע אפיסעס ⁞⁞ אין הארץ פון שטעטל ⁞⁞ לייכטע איבערבייס פיר און צוואנציג שטונדן ⁞⁞ פרייזן וואס בייסן נישט ⁞⁞ פארקינג ביזן דאך

מ. פאפענהיים

איבערגעדרייטע ליכט צינדן

"ניין! נישט נאר איין ליכטעלע! איך וויל אנצינדן אלע ליכט!"

יענקי האט זיך געווארפן אויפן ערד און געשטויסן מיט די פיס, ווען ארום אים איז צעווארפן דאס פעקל ליכט, א חלק שוין צובראכן. מיין מאן האט זיך נישט דערשראקן. "יענקי! היינט צינדט מען נאר איין ליכטעלע מיט א שמש!" האט ער איבערגעזאגט מיט א שטרענגע טאן.

איך האב עס צוגעקוקט פון די זייט. איז טאקע אזוי געפערליך אז א צוויי-יעריג אינגעלע זאל אנצינדן יעדן טאג די גאנצע מנורה? צי דארף מען וועגן דעם צושטערן די פרייליכע צייט פון ליכט צינדן, שוין דעם ערשטן טאג? איך האב געוואלט נעמען דעם מצב אין די הענט אריין, זיך ארייננמישן און מאכן א סדר. אבער איך האב זיך ב"ה געכאפט באצייטנס, נאכן הערן שיעורים נאכאמאל און נאכאמאל האט דעם ראש ישיבה'ס שטימע מיר געקלונגען אין קאפ: "קינדער דארפן גארנישט, קינדער דארפן נישט קיין טייערע מתנות, זיי דארפן נישט קיין טריפס, און אסאך נאש. קינדער דארפן איין זאך, אז טאטע מאמע זאלן לעבן בשלום". אפילו עס וואלט יעצט גרינגער געווען פאר מיר צו נאכגעבן פאר יענקי זיינע קריצן, איז יעצט בעסער פאר אים און פאר די גאנצע שטוב, אז ער וויינט און דרייט איבער די הויז, דער עיקר איך זאל נישט טון עפעס און זאגן פארקערט ווי זיין טאטע.

אבער ס'איז מיר שווער עס צו צוקוקן. איך פיל ווי מיין מח הייבט זיך אן דרייען און איך גיי באלד אויספלאצן. גיי איך ארויס אין קאך, און איך פיל אן א גלאז וואסער. "באשעפער!" - בעט איך שטיל - "העלף אז יענקי זאל זיך בארואיגן, ער זאל אנצינדן זיינע לעכטעלעך צוזאמען מיט יעדן, און עס זאל דא זיין א פרייליכע לעבעדיגע ליכט צינדן".

"יעדנס מנורה איז שוין גרייט?" הער איך מיין מאן אויסרופן מיט אן אויסגעהייטערטער שטימע, צווישן די

קולות.

"יא!" שרייען די גרעסערע אינגלעך אויס.

יענקי ווערט שטיל. איך גיי אריין אין שבת צימער, וואו יעדנס מנורה איז שיין אויסגעשטעלט ביים פענסטער. יעדנס אויסער יענקי'ס.

"קוק, יענקי," ווייז איך אים, "יעדער האט אנגעגרייט איין ליכט מיט א שמש. יעצט וועט מאמי אנגרייטן פאר יענקי איין ליכטעלע מיט א שמש." ער לאזט אראפ זיין קאפ, די טרערעלעך גלאנצן אויף זיינע בעקעלעך, אבער ער זעט אז די מלחמה איז פארפאלן. אויב טאטע און מאמע זענען אויף איין זייט, מוז ער פאלגן.

באבלאזענערהייט הייבט ער אויף פון דער ערד א רויטע און א געלע ליכטעלע. ער שטעקט עס אריין אין זיין מנורה'לע און גיט עס איבער צו זיין טאטע מיט אראפגעלאזטע אויגן.

דער שטורעם האט זיך איינגעשטילט. א פאר מינוט ארום הערן זיך לעבעדיגע קלינגעדיגע ברכות. יענקי מאכט די ברכות שטיל, אבער נאכדעם זעט זיך שוין א קליינע שמייכל אויף זיין ליכטיגן פנימ'ל. איך רוק זיך צו א בענקל מיטצוהאלטן די פרייליכע זמירות פון חנוכה, און יענקי קומט צו מיר. איך נעם אים אויף מיין שויס און גלעט זיינע בעקעלעך. "דו ביסט א גרויסער וואוילער אינגעלע," שעפשע איך אין זיינע אויערן, "דו פאלגסט אזוי שיין!" ער שאקלט מיט זיין קעפעלע און לויפט שוין צוריק צו זיין קארעלע.

איך בלייב קוקן אויף די לעכטעלעך. די ערשטע האלבע שעה טאר מען במילא נישט טון קיין מלאכות, קען איך אויסניצן די צייט אביסל פאר מיר. "שכח אייבערשטער," שעפשע איך שטיל, "אז דו האסט מיר געהאלפן, איך זאל נישט אנצינדן א פייער דא אין שטוב. שכח אייבערשטער אז דו האסט מיר צוגעשיקט צום נחל נובע מקור חכמה, וואו איך הער און איך באקום ריכטיגע עצות ווי אזוי צו לעבן א גוטער זיסער לעבן פון שלום." ס'איז דאך דא אזויפיל זאכן וואס פאר די קינדער מאכט נישט צופיל אויס. אבער אז איינער זאגט פארן קינד אהער און דער צווייטער זאגט פונקט פארקערט, ווערן די קינדער צוריסן און וואקסן אויף מיט צופליקטע נשמות.

איך באטראכט די ליכטעלעך וואס ברענען אזוי הארציג אנטקעגן מיר. איך האב אויך אמאל געטראכט אזוי ווי יענקי. מיר האט אלעמאל די ערשטע נאכט פון חנוכה אויסגעזען אזוי נעבעכדיג, אזוי ליידיג. נאר איין לעכטעלע? איך האב אויסגעווארט אויף דעם לעצטן לעכטל, ווען די גאנצע מנורה ווערט אנגעפילט און עס ברענט אזוי פראכטפול, א גאנצע פערפעקטע מנורה. אבער היינט... היינט, נאכן טרינקען פונעם נחל נובע, טראכט איך אנדערש. היינט זע איך דווקא די שיינקייט פון איין קליינעם לעכטעלע. איך ווייס צו שעצן אויך ווען מען קען טון נאר אביסל.

איך האב נישט קיין צייט צו זאגן דעם גאנצן יום תהילים? וועל איך זאגן נאר אביסל, איין קאפיטל, אדער אפילו נאר איין פסוק. אויך אין די שטוב ארבעט, די שמוץ וועש איז איבערגעפילט? איך האב נישט קיין כח צו קוקן בכלל אויף דעם? גוט, איך גיי נישט אלעס אויסוואשן, היינט וועל איך וואשן נאר איין לאדן... מען דארף קאכן נאכטמאל? איך ווייס נישט פון וואו צו אנהייבן? וועל איך היינט מאכן נאר א זופ...

און אפילו אויב איך זע אז די סינקס זענען איבערגעפילט, די קינדער קומען שוין אהיים, און איך גיי נישט אניאגן אלעס צו אויסוואשן, וועל איך קודם וואשן נאר די טעלערס... אויב איך וועל אניאגן וועל איך אויך וואשן די לעפלעך און גאפלעך... אזוי שמעקט שוין אביסל א פרישקייט אין קאך, אפילו עס איז נישט הונדערט פראצענט ריין...

אזוי, צוביסלעך, קליינע טריט אויפאמאל, אן צו טראכטן ווי אזוי מען וועט זיך מארגן מסדר זיין, קומט מען צו צו שיינע זאכן, נאך א ליכטעלע און נאך א ליכטעלע יעדן טאג, ווערט צוביסלעך אנגעפילט א שיינע מנורה...

קינדער היים

חנוכה
פארמעסט
תשפ"ו

שרייב טישל

הייב אן אריינצופילן יעדע ליין פון אויבן ביז אונטן צו זען א בילד פון **רבי יוסף חיים זאנענפעלד, גאב"ד ירושלים**

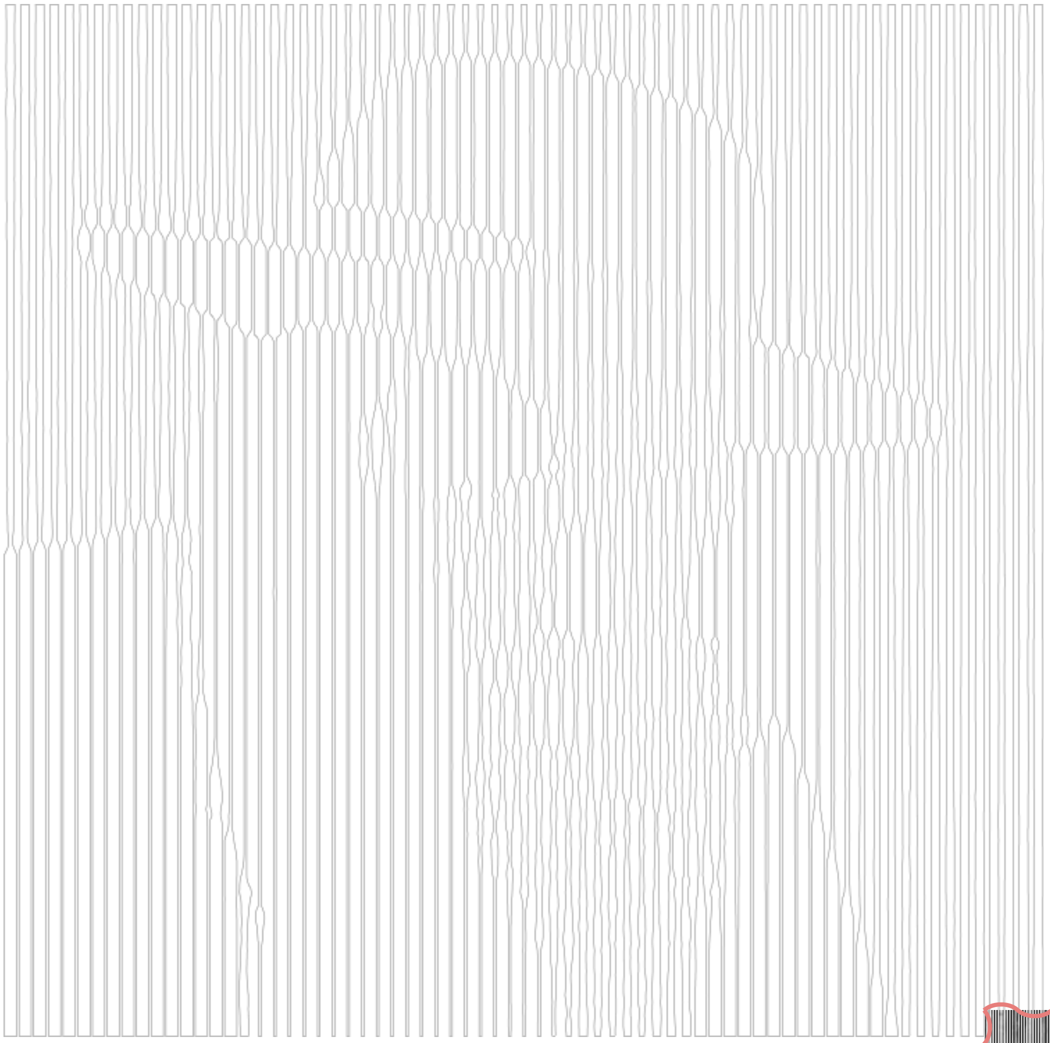

בילד פון פארגאנגענע וואך: **הגה"צ ר' מאיר שטערן זצ"ל, אב"ד מירון**

שיק ארײַן צום קינדערהיים ווי שיין דו האסט געקאלירט דעם פעידזש
און די שענסטע וועלן ארײַנגיין אין די קומענדיגע בלעטלעך אי"ה

מענטשערליך

חֲנֻכָּה לִיכְט אִין וַואלְד

דאס יָאר צִינְד אִיךְ מִיט אוֹיל", הָאט נַפְתָּלִי דֶערְצֵיילְט פַאר זַיינֶע קָאזִינְ'ס וֶועלְכֶע זֶענֶען גֶעזִיצְן אַרוּם בַּאבִּי'ס טִישׁ אוּן גֶעגֶעסְן פַּיינֶע לַאטְקֶעס.

"אוּן אִיךְ צִינְד אִין אַ זִילְבֶּערְנֶע מְנוֹרָה וָואס אִיךְ הָאבּ גֶעווִינֶען בַּיי אַ פַּארְמֶעסְט", הָאט אִיצִיק מִיטְגֶעטֵיילְט.

"שְׁכֹּחַ כֹּחַ בַּאבִּי פַאר דִי גֶעשְׁמַאקֶע לַאטְקֶעס" הָאט אֵלִיָּהוּ זִיךְ אָנְגֶערוּפְן.

"שְׁכֹּחַ בַּאבִּי", הָאט אִיצִיק אוֹיךְ בַּאדַאנְקְט, "דִי פַּיינֶע לַאטְקֶעס וַוארֶעמֶען מִיךְ אָן אַ גַאנְץ וִוינְטֶער".

בַּאבִּי הָאט גֶעשְׁמֵייכְלְט צוּ אִירֶע זִיסֶע אֵיינִיקְלֶעךְ אוּן אֵלִיָּהוּ הָאט אָפְּגֶעאָטֶעמְט, עֶס אִיז אִים גֶעלוּנְגֶען צוּ פַארְדְרֵייעֶן דִי שְׁמוּעֶס, קֵיינֶער מֶעג נִישְׁט וִויסְן אַז עֶר אֵלִיָּהוּ לִיכְטְמַאן, צִינְדְט מִיט פָּשׁוּטְ'עֶ לִיכְט אִין אַ פָּשׁוּטְ'עֶ מְנוֹרָה.

פְּלוּצְלוּנְג, אִיז גֶעוָוארְן טוּנְקְל, דִי לֶעקְטֶער הָאט גֶעקְרַאכְט.

"אֵלִיָּהוּ, לוֹיף אַרָאפּ אִין קֶעלֶער אוּן צִינְד צוּרִיק אָן דִי הוֹיפְּט לֶעקְטֶער", הָאט בַּאבִּי גֶעבֶּעטְן, אֵלִיָּהוּ אִיז אַרָאפְּגֶעגַאנְגֶען דִי אַלְטֶע הָאלְצֶערְנֶע טְרֶעפּ אוּן עֶס הָאט אִים דֶערְמַאנְט זַיין אַלְטֶע הָאלְצֶערְנֶע מְנוֹרָה. וָואס אִיז דָאס וֶוערְד פוּן צִינְדְן אִין אַ פָּשׁוּטְ'עֶ מְנוֹרָה? הָאט אֵלִיָּהוּ גֶעטְרַאכְט "אֶפְשָׁר זָאל אִיךְ בִּכְלַל נִישְׁט צִינְדְן.

עֶר הָאט אוֹיפְגֶעמַאכְט דִי לֶעקְטֶער בַּאקְס אוּן גֶערוּקְט אַהִין אוּן אַהֶער, אוּנְטְן אִין קֶעלֶער אִיז גֶעבְּלִיבְּן טוּנְקְל אָבֶּער פוּן אוֹיבְן הָאט אֵלִיָּהוּ גֶעהֶערְט וִוי דִי קִינְדֶער שְׁרֵייעֶן "שְׁ'כֹּחַ אֵייבֶּערְשְׁטֶער סְ'אִיז שׁוֹין לִיכְטִיג!".

"דוּ בִּיסְט אַ צַדִּיק". הָאט בַּאבִּי לִיבְּלִיךְ גֶעזָאגְט פַאר אֵלִיָּהוּ, אִין קֶעלֶער אִיז אוֹיךְ גֶעוָוארְן לִיכְטִיג? הָאט בַּאבִּי גֶעפְרֶעגְט.

"נֵיין אוּנְטְן אִיז גֶעבְּלִיבְּן טוּנְקְל", הָאט אֵלִיָּהוּ גֶעעֶנְטְפֶערְט.

"אַזוֹי אִיז אוֹיךְ וֶוען דוּ צִינְדְסְט דַיין מְנוֹרָה", הָאט בַּאבִּי עֶרְקְלֶערְט "אִין צִימֶער וֶוערְט נִישְׁט צוּפִיל מֶער לִיכְטִיג, אָבֶּער אִין אַלֶע הִימְלֶען צִינְדְט זִיךְ אָן אַזַא שְׁטַארְקֶע לִיכְטִיגְקֵייט! פַארְן הֵיילִיגֶער בַּאשֶׁעפֶער אִיז זֵייעֶר חָשׁוּב דַיין פָּשׁוּטְ'עֶ מְנוֹרָה", הָאט זַיין קְלוּגֶע בַּאבֶּע צוּגֶעלֵייגְט, "יֶעצְט לוֹיף צוּ זֵיידִי, עֶר גֵייט דֶערְצֵיילְן אַ שֵׁיינֶע מַעֲשֶׂה".

...

דֶער הֵיילִיגֶער רַשַׁ"בּ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אִיז אַמָאל גֶעזִיצְן שִׂמְחַת תּוֹרָה אוֹיף אַ הִתְוַעֲדוּת מִיט זַיינֶע חֲסִידִים, אִינְמִיטְן דִי הִתְוַעֲדוּת רוּפְט זִיךְ אָן ר' פְּתַחְיָה - אַ תַּלְמִיד פוּן רֶבִּי'ן, אוּן דֶערְצֵיילְט בִּפְנֵי כָּל עַם וְעֵדָה.

דֶער רֶבִּי זָאגְט דָאךְ שְׁטֶענְדִיג אַז עֶר מַאכְט נִישְׁט קֵיין שׁוּם

מוֹפְתִים, אִיךְ וֶועל דָא דֶערְצֵיילְן אַן עוּבְדָא וָואס אִיז גֶעשֶׁען מִיט מִיר: אִין אֵיינֶע פוּן דִי זוּמֶער טֶעג בִּין אִיךְ גֶעוֶוען בַּיים רֶבִּי'ן, אוּן פַארְן אַרוֹיסְגֵיין פוּן צִימֶער זָאגְט מִיר דֶער רֶבִּי: "דוּ בִּיסְט דָאךְ אַ סוֹחֵר אִין דִי וֶועלְדֶער, צוּמָאל קוּמְט דִיר אוֹיס צוּ זַיין אוֹיף עֶטְלִיכֶע טֶעג אִין וַואלְד, זָאג אִיךְ דִיר, וֶוען עֶס קוּמְט חֲנוּכָּה זָאלְסְטוּ מִיטְנֶעמֶען מִיט דִיר הוֹיכֶע חֲנוּכָּה לֶעכְט!" וֶוען עֶס אִיז גֶעקוּמֶען דִי טֶעג פוּן חֲנוּכָּה הָאבּ אִיךְ גֶעזֶען אַז אִיךְ וֶועל טַאקֶע דַארְפְן וֵויילְן אִין וַואלְד, הָאבּ אִיךְ זִיךְ דֶערְמַאנְט אִין דִי וֶוערְטֶער פוּן דֶער רֶבִּי, אוּן אִיךְ הָאבּ מִיטְגֶענוּמֶען גְרוֹיסֶע הוֹיכֶע לֶעכְט.

וֶוען אִיךְ בִּין אַרַיין אִין וַואלְד זֶענֶען גֶעקוּמֶען רוֹיבֶּער, זֵיי הָאבְּן מִיר צוּגֶעכַאפְּט מַיין גֶעלְט אוּן אוֹיסְגֶעלֵיידִיגְט מַיינֶע טַאשְׁן, אוּן זֵיי הָאבְּן מִיךְ גֶעוָואלְט הַרְגְ'עֶנֶען. אִיךְ הָאבּ זִיךְ אַיינְגֶעבֶּעטְן בַּיי זֵיי אַז זֵיי זָאלְן מִיךְ לָאזְן לֶעבְּן, אָבֶּער זֵיי הָאבְּן פוּן גָארְנִישְׁט גֶעוָואלְט הֶערְן, זֵיי הָאבְּן מִיר גֶעזָאגְט אַז זֵיי מוּזְן מִיךְ הַרְגְ'עֶנֶען וַוייל אוֹיבּ אִיךְ וֶועל בְּלַייבְּן לֶעבְּן וֶועל אִיךְ זִיכֶער מַסֶר'ן פַאר דִי פָּאלִיצֵיי, אִיךְ הָאבּ אָנְגֶעהוֹיבְּן צוּ וֵויינֶען אַז זֵיי זָאלְן רַחְמָנוּת הָאבְּן אוֹיף מִיר, אָבֶּער זֵיי הָאבְּן מִיר נִישְׁט אוֹיסְגֶעהֶערְט, וֶוען אִיךְ הָאבּ גֶעזֶען אַז אָט אָט קוּמְט מַיין סוֹף... הָאבּ אִיךְ זֵיי גֶעבֶּעטְן זֵיי זָאלְן מִיךְ נָאךְ לָאזְן דַאוְוענֶען מַעֲרִיב אוּן צִינְדְן חֲנוּכָּה לִיכְט פַאר זֵיי הַרְגְ'עֶנֶען מִיךְ.

מִיט זֵייעֶר פִיל גוּטְסְקֵייט... הָאבְּן זֵיי מִיר גֶעלָאזְט דַאוְוענֶען מַעֲרִיב אוּן צִינְדְן חֲנוּכָּה לִיכְט, בִּשְׁעַתְ'ן צִינְדְן דִי לֶעכְט דָארְט טִיף אִין וַואלְד, אִיז אַרִיבֶּער גֶעפָארְן דֶער פְּרִינְץ פוּן דָארְף, עֶר הָאט בַּאמֶערְקְט אַ שְׁטַארְקֶע לִיכְטִיגְקֵייט שַׁיינְט אַרוֹיס אִינְמִיטְן דִי וַואלְד, אִיז עֶר גֶעקוּמֶען זֶען וָואס דָאס אִיז, דֶער פְּרִינְץ הָאט גֶעהַאט בַּיי זִיךְ זַיין רֶעוָואלְוֶוער, אִיז עֶר גֶעקוּמֶען אוּן מִיךְ גֶערַאטֶעוֶועט פוּן זֵייעֶרֶע הֶענְט.

הָאט ר' פְּתַחְיָה אוֹיסְגֶעפִירְט: אִיךְ בִּין גֶערַאטֶעוֶועט גֶעוָוארְן בִּזְכוּת דִי עֵצָה וָואס דֶער רֶבִּי הָאט מִיר גֶעהֵייסְן מִיטְנֶעמֶען הוֹיכֶע חֲנוּכָּה לֶעכְט.

(גֶענוּמֶען פוּן סֵפֶר וַתְּחַיֶּין֮ אֶת הַיְלָדִים חֵלֶק א' פֶּרֶק ה)

. . .

אֵלִיָּהוּ הָאט אָנְגֶעגְרֵייט 5 לִיכְט מִיט אַ שִׂמְחָה.

"בָּרוּךְ אַתָּה ... לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָּה, בָּרוּךְ אַתָּה ... שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה".

עֶר הָאט אָנְגֶעצִינְדְן דִי פִינֶעפְטֶע לִיכְטְל, אוּן דֶערְנָאךְ דִי אַנְדֶערֶע לִיכְט אִין זַיין פָּשׁוּטְ'עֶ, נִישְׁט אַזוֹי פָּשׁוּטְ'עֶ מְנוֹרָה.

"הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ", אֵלִיָּהוּ הָאט שֵׁיין גֶעזִינְגֶען אוּן גוּט אַרַיינְגֶעקוּקְט אִין דִי לִיכְט.

"שְׁכֹּחַ אֵייבֶּערְשְׁטֶער פַאר אַלֶע גוּטֶע זַאכְן וָואס דוּ גֶעבְּסְט מִיר, פַאר מַיין טַאטֶע אוּן מַאמֶע ... אַז אִיךְ בִּין גֶעזוּנְט ... הֶעלְף מִיר אַז אִיךְ זָאל זַיין עֶרְלִיךְ, אִיךְ זָאל הָאבְּן הֵיילִיגֶע אוֹיגְן אוּן נָאר קוּקְן וואוּ מֶען מֶעג".

נָאךְ אַ הַאלְבֶּע שָׁעָה הָאבְּן זַיינֶע קְלֵיינֶע לִיכְטְלֶעךְ זִיךְ אוֹיסְגֶעלָאשְׁן.

אֵלִיָּהוּ הָאט זִיךְ דֶערְמַאנְט פוּן דִי קֶעלֶער אִין בַּאבִּי'ס הוֹיז, דָא אוּנְטְן אִיז טוּנְקְל אָבֶּער אוֹיבְן אִין הִימְל שֵׁיינְט זַיין מְנוֹרָה מִיט אַ מוֹרָא'דִיגֶע לִיכְטִיגְקֵייט.

"אִיךְ הָאבּ טַאקֶע נִישְׁט אַזַא מֶעכְטִיגֶע מְנוֹרָה הָאט אֵלִיָּהוּ אוֹיסְגֶעשְׁמוּעֶסְט מִיט דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער" אָבֶּער אִיךְ פָּאלְג צַדִּיקִים, אִיךְ הָאבּ גֶעצִינְדְן חֲנוּכָּה לִיכְט, אוּן אִיךְ גְלֵייבּ אַז וֶוען אַ אִינְגְל צִינְדְט מְנוֹרָה דָא אוּנְטְן, צִינְדְט זִיךְ אָן אַ לִיכְטִיגְקֵייט אוֹיבְן אִין הִימְל, אַזוֹי וִוי גְרוֹיסֶע חֲנוּכָּה לִיכְט אִין אַ טוּנְקֶעלֶע וַואלְד.

דעם רבינ'ס חדר

א שיחה אין א בילד

וועלכע שיחה פון רבי'ן דערמאנט דיך די בילד?

ענטפער פון פאריגע וואך:

דער רבי האט אמאל געזאגט: "קליינע קינדער, המוציא מיט האניג"

ברסלבי'ע חידות

דער הייליגער רבי זאגט: חנוכה איז א צייט פון

א. פועל'ן ישועות
ב. לערנען די הייליגע תורה
ג. כיבוד אב ואם
ד. דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן

ענטפער פון פאריגע וואך:

דער הייליגער רבי זאגט: די פנים שכל און נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע הייליגע ספרים

געב א שמייכל

וויאזוי הייסט א יוני וואס מאכט זיך ווי א צדיק?

געברענגט צו אייך דורך הר"ר אלחנן חיים רוטה שליט"א - גבאי צדקה פאר משפחות אין נויט

א שטיקעלע ספר המדות

אֱמוּנָה - חלק שני

ה. יֶעדֶע סָארְט גְרָאז הָאט אִין זִיךְ אַן אֵייגְנְאַרְטִיגֶע כֹּחַ אוֹיסְצוּהֵיילְן אַ גֶעוִויסֶע סָארְט אֵייגְנְאַרְטִיגֶע מַחֲלָה. דָאס אִיז אָבֶער נָאר פַאר אֵיינֶעם וָואס אִיז נִישְׁט אָפְּגֶעהִיטְן מִיט אַ שְׁטַארְקֶע אֱמוּנָה און קְדוּשָּׁה, און אוֹיךְ הִיט עֶר זִיךְ נִישְׁט פוּן עוֹבֵר זַיין אוֹיף (אָבוֹת ד', ג') "אַל תְּהִי בָּז לְכָל אָדָם", נִישְׁט אַוֶועקְצוּמַאכְן קַיין מֶענְטְשְׁן; וֶוער עֶס הָאט אָבֶער יָא אַ קְלָארֶע און גַאנְצֶע אֱמוּנָה, און עֶר אִיז אַ שׁוֹמֵר הַבְּרִית, און עֶר אִיז יָא מְקַיֵים דֶעם "אַל תְּהִי בָּז לְכָל אָדָם", עֶר מַאכְט נִישְׁט אַוֶועק אַ צְוֵוייטְן, אַזַא מֶענְטְשׁ דַארְף נִישְׁט צוּקוּמֶען צוּ דִי סְפֶּעצִיעֶלֶע גְרָאזְן וָואס פֶעלְן זִיךְ אוֹיס אוֹיסְצוּהֵיילְן זַיין קְרֶענְק, נָאר עֶר וֶוערְט אוֹיסְגֶעהֵיילְט פוּן סֵיי וֶועלְכֶע עֶסְן אָדֶער טְרִינְקֶען, וִוי דֶער פָּסוּק זָאגְט (שְׁמוֹת כ"ג, כ"ה) "וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ, וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ", עֶר דַארְף נִישְׁט וַוארְטְן בִּיז עֶר וֶועט טְרֶעפְן דַוְקָא דִי סָארְט גְרָאז וָואס זֶענֶען בַּאשְׁטִימְט אוֹיסְצוּהֵיילְן דִי סָארְט מַחֲלָה וָואס עֶר הָאט.

מיין מנורה

ש. טראכטער

איך

האב זייער ליב חנוכה. יעדעס יאר ווארט איך שוין זייער דערויף. די ווארעמע פלאמען אין די ווינטערדיגע נעכט ברענגען אריין אין מיר געפילן פון ווארעמקייט און דערהויבענקייט.

אויך דאס יאר ווען מיין מאמע האט ארויסגענומען די מנורה איר אויסצופיצן האב איך זיך שוין זייער געפריידט. איך האב אנגעגרייט פאר מיין טאטע די שמן זית און באטראכט ווי ער מאכט די קנויטן מיט אזא געניטקייט.

מיין טאטע האט פייערליך געמאכט די ברכות און איך האב הארציג געענטפערט אמן. דערנאך האט מיין טאטע מיט מיין ברודער געזינגען די ווארעמע חנוכה זמירות און ניגונים. ווען עס איז פאריבער די האלבע שעה האט מיין טאטע זיך געזעצט לערנען מיט מיין ברודער, בשעת מיין מאמע געווארן פארנומען אין קאך.

איך האב זיך געזעצט קעגן די הייליגע פלאמען און זיי איידל באטראכט. איין שיינע ליכטל. אזוי ציכטיג און הארציג. זי טאנצט אזוי איידל אין די אויסגעפוצטע מנורה. די פלעמעלע האט אריינגעברענגט אין מיר א גייסט פון שמחה. איך האב אריינגעטראכט אין איר באדייט. 'א מענטש איז דאך געגליכן צו א ליכטל', האב איך געטראכט, 'און אויך איך דארף אנצינדן א מנורה. וויאזוי?'

אפאר מינוט דערויף האט מיר פערי אנגערופן אויפ'ן טעלעפאן. אינמיטן א געשמאקע שמועס מיט מיין חבר'טע פערי האט איך באקומען א 'ביפ'. איך האב געבליקט אויפ'ן איי.די. דאס איז געווען חני. חני איז פון די מיידלעך פון מיין קלאס וואס זענען נישט אזוי אנגענומען. זי האט נישט קיין חבר'טעס. איך האב ענדערש געוואלט רעדן מיט פערי און איך האב געקלערט צו זאגן פאר חני אז איך קען נישט רעדן יעצט. דאן האב איך אבער געטראכט אז חני האט נישט קיין חבר'טעס און מן הסתם וויל קיינער נישט רעדן צו איר. איך האב אויפגעהויבן דעם טעלעפאן מיט א פרייליכן געמיט און שיין פארברענגט מיט איר פאר אפאר מינוט. ווען איך האב אראפגעלייגט האב איך געוואוסט אז איך האב אנגעצינדן א ליכט אויף א צווייטנס געזיכט. איך האב געצינדן דעם ערשטן ליכטל.

דעם צווייטן טאג חנוכה האב איך געקלערט וויאזוי איך קען היינט צינדן א ליכטל. איך האב זיך דערמאנט פון רחמי. רחמי איז א מיידל אויף מיין גאס, וועלכע איז ליידער נישט ווי אנדערע קינדער. איך האב באשלאסן איר צו דערפרייען. איך האב צאמגעפאקט אפאר נאש מיט א דריידל און נאך סקול בין איך אריבער צו איר. רחמי'ס אויגן האבן אויפגעשיינט, אזויווי א ליכט אויף די מנורה. איך בין דארט געווען פאר א ווײלע. מיר האבן אנגעצינדן חנוכה מוזיק און געטאנצן אינאיינעם. אויך האבן מיר געגעסן פיינע לאטקעס וואס איר מאמע האט געברענגט. די מאמע האט זיך הארציג באדאנקט פאר מיר און איך האב געוואוסט אז מיין מנורה האט שוין צוויי ליכטלעך.

דעם דריטן טאג האב איך באשלאסן צו אנצינדן אפאר שמייכלעך ביי אונז אין שטוב. ווען איך בין אהיימגעקומען, האב איך זיך אראפגעזעצט מיט מיינע געשוויסטער און זיי פארציילט די מעשה פון חנוכה. אויך האב איך מיט זיי געמאכט ארטס און קרעפטס. מיין מאמע האט זיך מחי' געווען און אויך מיינע געשוויסטער. און איך האב געהאט די וואונדערבארע געפיל פון צינדן דעם דריטן ליכטל לכבוד חנוכה.

דעם פערטן טאג איז געווען פרייטאג. יעדער האט זיך געיאגט צום זמן און איך האב שיעור פארגעסן צו צינדן מיין ליכטל. א האלבע שעה פאר שבת האב איך אנגערופן מיין באבע און איר געווואונטשן א גוט שבת און א גוטן חנוכה. זי האט זיך זייער געפריידט, "דו באשיינסט מיין שבת!" האט זי מיר געזאגט! איך האב געצינדן א פערטן ליכט.

שבת האב איך געצינדן מיינע אייגענע ליכט און געזאגט אפאר עקסטערע קאפיטלעך תהלים און אויך געדאווענט ערליך מיט כוונה. איך האב געצינדן די ליכט פון מיין קשר מיטן באשעפער.

דעם זעקסטן טאג חנוכה האב איך געהאלפן מיין מאמע מיט וואס איך האב געקענט. איך האב איר געבעטן זיך אראפצולייגן אביסל און איך האב דערווייל געהאלטן די קינדער פארנומען. אויך האב איך געגרייט די טיש פאר אונזער חנוכה מסיבה. איך האב געצינדן א ליכט פון כיבוד אב ואם.

דעם זיבעטן טאג חנוכה אין סקול האט מיר איינער זייער פארשעמט. איך האב זייער געוואלט צוריקענטפערן און צוריקבאקומען מיין פארשעמטן כבוד. איך האב זיך אבער דערמאנט אז אויב מען ענטפערט נישט צוריק שיינט די פנים ווי די זון. איך האב געטראכט פון מיין אייגענע שיינענדיגע מנורה און איך האב געשוויגן. איך האב געוואוסט אז קיינער ווייסט נישט אבער דער באשעפער האט יעצט פון מיר א געוואלדיגע נחת רוח!

זאת חנוכה איז גאר א הייליגע טאג. עס איז באגלייט מיט געמישטע געפילן ווייל מען דארף זיך געזעגענען פון די הייליגע חנוכה נעכט, וועלכע ברענגען אריין אזא ווארעמקייט און שמחה אין שטוב. איך ווער צומאל א קליין טראפ צובראכן דערפון. דאס יאר אבער האב איך אויסגעגעבן מיינע געפילן אין פארעם פון א תפילה. איך האב געבעטן דעם באשעפער אז איך זאל זוכה זיין צו צינדן פאר אים ליכטעלעך יעדן טאג פון יאר. איך האף אנצוהאלטן מיין קבלה און געבן פאר'ן באשעפער יעדן טאג א פלאם! אזויווי מיין לערערין האט געזאגט, כי נר ה' נשמת אדם... די ליכט פון באשעפער איז מיין נשמה!

אויך דו, טייערע חבר'טע, קענסט צינדן דיין מנורה פאר'ן בורא. דו וועסט אים פארשאפן א נחת רוח. פראביר דורכאויס די חנוכה טעג צו צינדן כאטש איין גוטע טאט פאר אונזער גרויסן ליבן טאטן!

א ליכטיקן חנוכה!

בלאטו פארמאסט

1

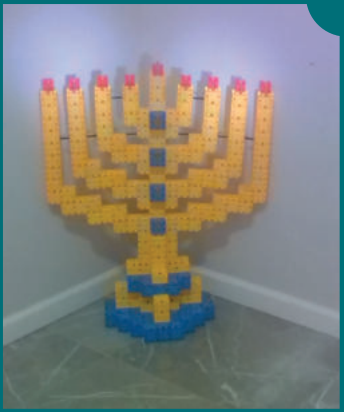

משפחת אינדיג 24 האשקי

2

סילקי ראטענבערג

3

יושע ווערטיימער

4

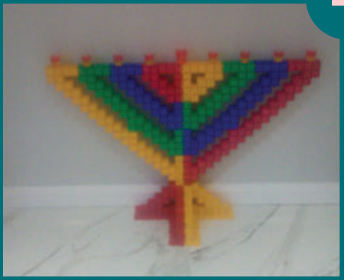

משה מזרחי

5

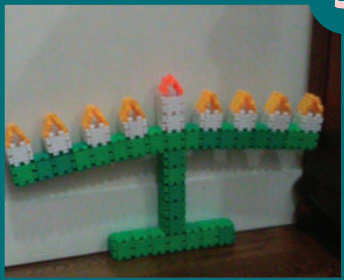

פייגי לעווי

6

הערש אלימלך לעזער

7

משפחת יאקאבאוויטש

8

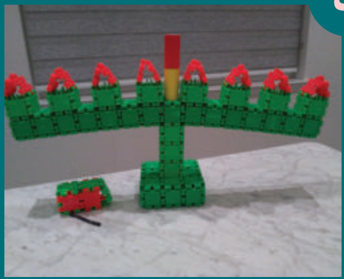

צפורה בירנבוים

9

סערל ראטה

10

אליעזר שלמה וועבערמאן

11

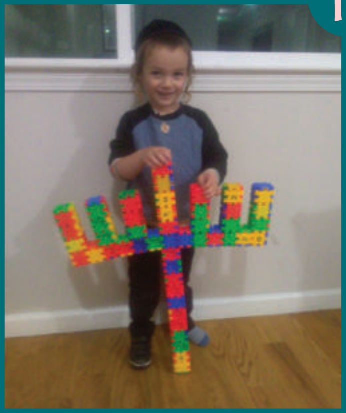

בייניש לעזער

12

אליעזר שלמה וועבערמאן

13

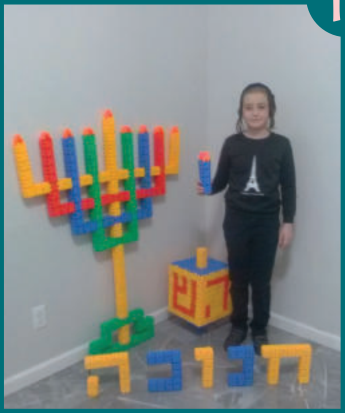

יוסי אינדיג

14

רחי שלעזינגער

15

פייגי עקשטיין

16

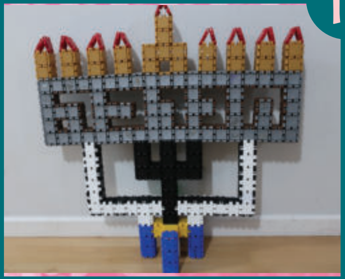

משפחת פריעדמאן

17

שמואל בירנבוים

18

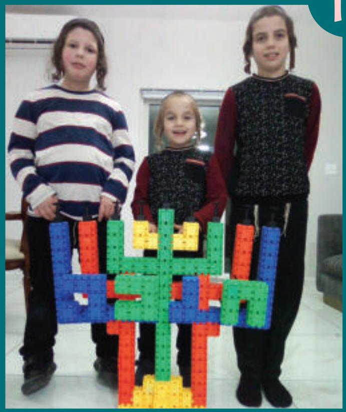

משפחת פוקס און ראזענפעלד

19

קרית יואל חדר

20

הענדל לאה גאנצפריעד

21

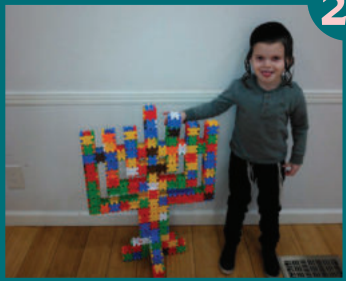

יואליש סאמעט

22

משה מזרחי

23

מענדי פריעדמאן

24

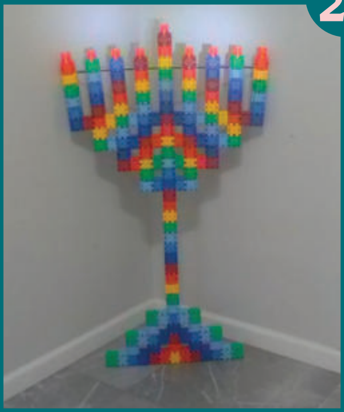

משפחת אינדיג

25

משפחת ווייס

26

משפחת מזרחי

27

מאיר מזרחי

28

יחזקאל לעזער

29

משפחת בלום

30

משפחת ראטה

31

משפחת פורסט

32

משפחת גליק

33

מרדכי און פיניע גליק

34

מרדכי פפנהיים

35

יואליש און פייגא'לע אייזנער

36

ליבי בריל

37

פייגי עקשטיין

38

מאכעלע אינדיג

39

משה'לע און ישעי'לע שטיין

40

יושע און נחמן נתן היימליך

41

אליעזר שלמה, נחמן יואל וועבערמאן,
יואל בירנבוים

42

ברכי בלעדי

43

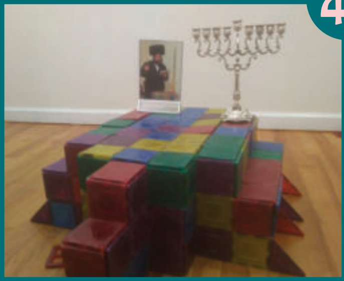

אליעזר שלמה טייטלבוים

44

ברכי בלעדי

45

משה'לע שטיין

46

משפחת פאָרקאַש

47

שמשי דעפּריס

48

שלום פריעדמאַן

49

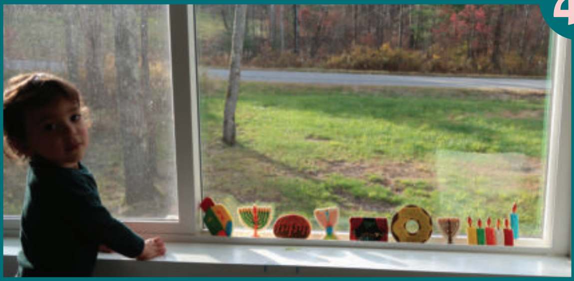

יוסי דעפּריס

50

נתי אפּפענהיים

51

משפחת בוים

52

משפחת שניצלער

53

משפחת פריעדמאַן

54

משפחת סאַקס טבריה

55

כיתה ג שטעטל

56

משפחת ראבינאוויטש

57

יוסי פרידריך

58

יושע שטיינבערג

59

סילקי ראטענבערג

60

משפחת שטיין

61

משפחת לאנדא

62

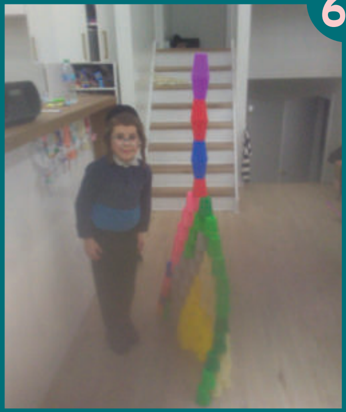

אשר אפעלבוים

63

כיתה ג שטעטל

64

משפחת אינדיג 24 האשקי

65

מירי רוטמאן

66

חוי פריש

67

אלי און נחמן קרויס ביתר

68

כיתה ג שטעטל

69

כיתה ג שטעטל

70

פייגי איצקאוויטש

71

רחי ראבינאוויטש

72

פיגא פרידריך

73

הערשי שטראססער

74

משפחת מאשקאוויטש

75

שלומי רוטמאן

76

מאטי לב

77

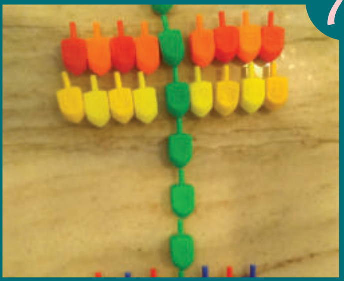

משפחת פרידריך

78

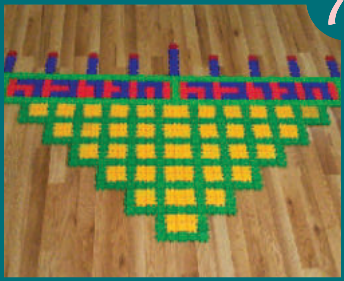

ראובן יואל וויינבערג

79

כיתה ג שטעטל

80

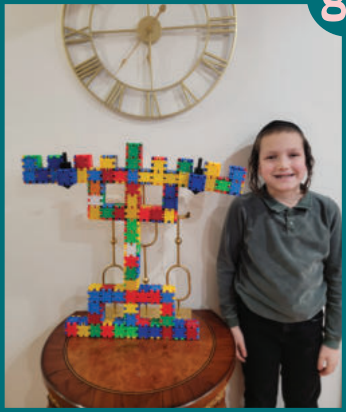

נחמן נתן פעקעטע

81

נחמן נתן און שלמה שניצלער

82

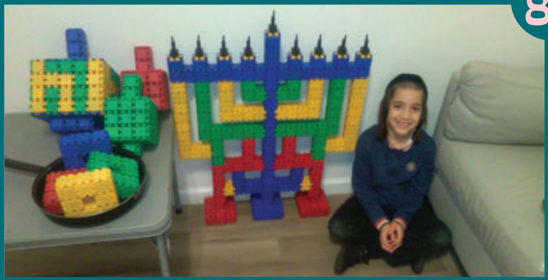

יצחק אהרן פליישמאן

83

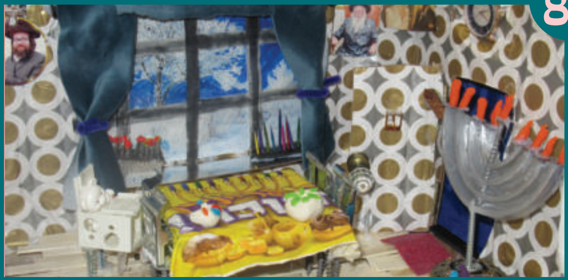

משפחת קאהן

84

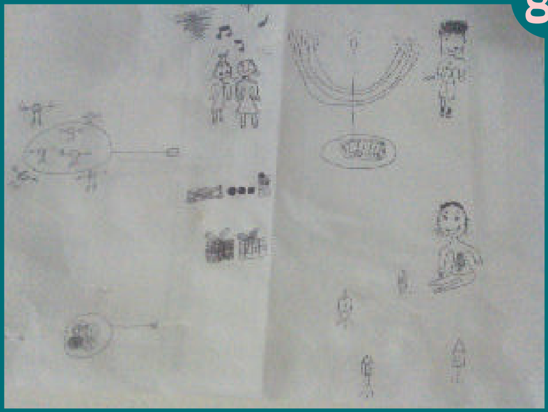

רבקה יאקאבאוויטש

85

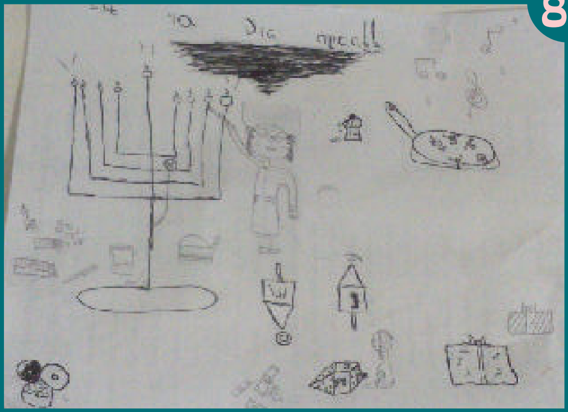

דינה יאקאבאוויטש

86

יחזקאל היילפרין

87

כיתה ג שטעטל

88

כיתה ג שטעטל

שיקט אריין וועלכע נומער בילד איר גלייכט די מערסטע, און די בילד וואס וועט האבן די מערסטע שטימען וועט אויסדערוועלט ווערן אלץ דער געווינער פונעם

״חנוכה בלעטל פארמעסט״

מען קען שטימען ביז זונטאג ויגש 6:00 ביינאכט די נאמבער צו טעקסטן און צו רופן איז +18453791161

89

משפחת פוקס

90
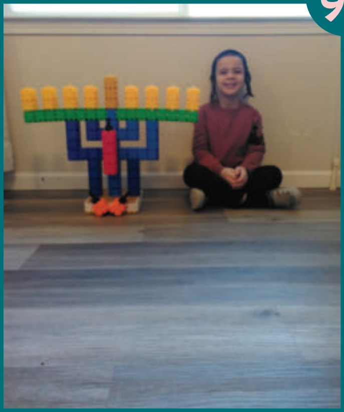
אליעזר שלמה יאקאבאוויטש

91

משפחת יאקאבאוויטש

92

משפחת העסקעל

93

פיגא און הינדא יאקאבאוויטש

94

נחמן נתן רוטה

95

משפחת יאקאבאוויטש

96

משפחת פריעדמאן 66 האשקי

97

דאנאטס אין בית פיגא בני ברק [cardboard אין פארב].

98

משפחת פרידריך

געשעניש

אינערהאלב קהילת היכל הקודש ברסלב

דער ראש ישיבה שליט"א אין א שמועס מיט אנשי שלומינו אין ישיבה - מוצש"ק וישלח

קרעדיט: אייזיק ראטה

ביים צוגרייטן פאר די חתונה אין ישיבה - מוצש"ק וישלח

קרעדיט: אייזיק ראטה

פרישע שיפמענט אנגעקומען צום בית התבשיל - ג' וישב

קרעדיט: אייזיק ראטה

מנחה אין ישיבה - ג' וישב

קרעדיט: אליעזר דייטש

ברית פון הילד יעקב ני"ו בן מו"ה אשר לעווי הי"ו אין ישיבה - ד' וישב

קרעדיט: שלמה האממער, לייבי ראטה

מו"ה אהרן שלמה שווארטץ הי"ו ביים צוגרייטן די וועכענטליכע חלוקה ביים בית התבשיל - עש"ק וישב

קרעדיט: אייזיק ראטה

מסיבה לטובת דעם בית התבשיל פון שטעטל אין עטרת אפפעל - ד' וישב

קרעדיט: מאטי ראזענפעלד

אבות ובנים אין ביהמ"ד היכל הקודש בני ברק - מוצש"ק וישב

קרעדיט: איציק מענדלאוויטש

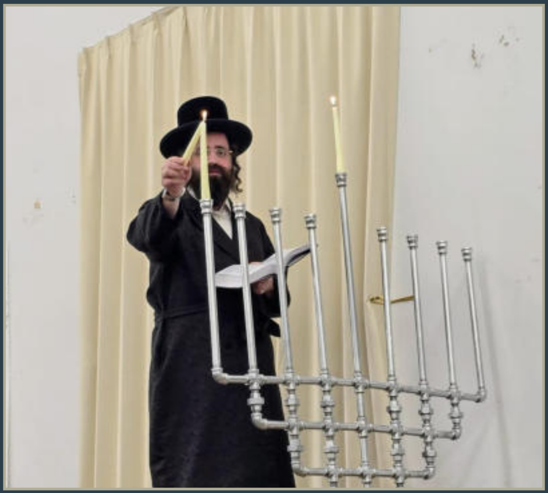

ביים צינדן די ערשטע חנוכה ליכטל אינעם ביהמ"ד אין שטעטל - א' מקץ

קרעדיט: אייזיק ראטה

קביעת מזוזה דורכן דיין שליט"א ביים שטוב פון מו"ה חיים ישעי דעפריס הי"ו אין שטעטל - א' מקץ

די קינדער ביים גיין נאך געלט פאר די הייליגע מוסדות ביי מעריב אין ביהמ"ד אין שטעטל - א' מקץ

קרעדיט: אייזיק ראטה